

Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић о предстојећем митингу опозиције, ванредним парламентарним изборима, спашавању српске привреде, јачању државних институција и шансама за Србију

„Позивамо све грађане да присуствују великом народном митингу Српске напредне странке под називом „Буђење Србије“, који ће се одржати у суботу 5. фебруара испред Дома Народне скупштине у Београду са почетком у 12 часова. Истовремено желимо на митингу да представимо визију будућности Србије. Показаћемо наше неслагање са многим поступцима и одлукама владајућег режима и послаћемо јасну поруку да морају да се распишу ванредни парламентарни избори, јер је народ незадовољан“, истиче у интервјуу за „Печат“ Александар Вучић, заменик председника Српске напредне странке (СНС).

Наш саговорник наводи да смо сведоци лажних обећања владајућег режима у националној, економској и социјалној политици и да ће уколико не буду испоштовани захтеви опозиције доћи до нових окупљања.

Колико грађана очекујете да ће се одазвати на предстојећем опозиционом митингу?

- Очекујем преко 50.000 грађана. Биће онолико грађана на митингу колико то буде било неопходно. Надамо се да ће режим имати довољно памети и разума да прихвати наше идеје и вољу грађана. Ако не, онда ћемо бити принуђени да се демократским средствима изборимо за права грађана Србије. Желимо да јавност види да је време за промене и нико од нас не жели било какве сукобе и туче. То никоме није потребно. Имамо сиромашну и разорену Србију коју морамо да спашавамо. Ако дође до следећег митинга, мислимо да позовемо грађане Србије да се са њега не разилазимо, да седнемо и чекамо да видимо да ли ће у Влади бити добре памети. Имају два месеца да донесу такву паметну и мудру одлуку. Ако је не донесу, ми ћемо је донети на тај начин што ћемо мирним протестом, једноставно, зауставити цео Београд.

Да ли сте задовољни састанком председника СНС-а Томислава Николића са директором полиције Србије Милорадом Вељовићем?

- Јесам. Састанак је коректно протекао. Ја сам разговарао и са начелником Полицијске управе Београда Стеваном Бјелићем. Ми желимо миран скуп, достојанствен и без инцидената. Председник Томислав Николић у разговору са директором полиције Милорадом Вељовићем рекао је да се нада да ће МУП обезбедити јавни ред и мир на предстојећем митингу. Николић и Вељовић су разговарали о безбедносним аспектима предстојећег митинга опозиције у Београду. Очекујем да ће МУП обавити професионално задатак одржавања јавног реда и мира, да ниједног тренутка не би дошло до угрожавања безбедности људи и имовине. Знам и да српски полицајци живе горе него икада до сада. Њихове униформе то најбоље показују. Припадници МУП-а су углавном у старим униформама које више не могу да се користе, а о њиховим платама нећу ни да говорим.

Подсећана ради Ви сте учествовали у организацији два велика митинга, „Косово је Србија“, фебруара 2008. године, и лета исте године митинга подршке др Радовану Караџићу. На оба митинга догодила су се два убиства, Зорана Вујовића и Ранка Панића. Ви сте у неколико наврата тражили да се испитају убиства Вујовића и Панића, али и дан- данас одговора нема... При том Вас подсећам и на прошлогодишњи протест грађана приликом одржавања геј параде на улицама Београда. Да ли се плашите нежељених последица када је у питању организација великог митинга или да ће опет доћи до провокација од стране ваших противника?

- Мислим да је актуелном режиму ограничен и сужен простор да би било шта могао против нас да предузме. Мада никада не можете у потпуности да искључите могућност да дође до неког нежељеног инцидента. За нас у СНС-у је важно да ми предузмемо све кораке како би спречили да се тако нешто догоди. Имаћемо наше обезбеђење у флуоресцентним прслуцима, они ће одржавати ред и мир. Истовремено тражимо од власти да не убацују провокаторе и да полиција интервенише уколико се појави било ко на митингу са намером да изазове било какав облик сукоба. Али као да неко жели у овој земљи да направи да сваки протест против режима буде немогућа мисија. Сваки пут када се организовао протест против режима, у медијима се писало о разним нежељеним ситуацијама, а нигде се није спомињало то због чега ми уопште организујемо протест. Нико не пита ко је убио Ранка Панића? Нико не пита власт ко је одговоран за његово убиство? Не. Него владајуће медије интересује само да ли ће митинг да буде безбедан и да ли ћемо ми опет да „рушимо Београд!“ или не знам већ шта. Е, па да им одговорим. Рушили су Београд они који су убили Ранка Панића, пуцали у Борислава Пелевића, који су тукли Славишу Кокеза и мене. Знам да то не интересује режим и режимске слуге. Приметићете да представницима надлежних државних органа нико и не поставља питање о убиству Панића. Та врста представе коју владајући режим ствара у јавности и та врста трика показују неке невероватне ствари, морам да Вам признам да не могу да их сматрам нормалним. Да ли власт мисли да су људи слепи и глуви и да не могу да виде

и чују оно што режим ради? Не могу да преваре никога ко има велики рејтинг у народу. Људи у Србији нису глупи и размишљају о будућности своје деце и неће никакве сукобе, већ нормалну и постојану Србију. Ако власт мисли да ће заплашити део грађана да не би дошли на митинг, е онда се варају да ће остварити коначни циљ, а то су промене у Србији.

Да ли се надате да ће све поруке са Вашег митинга доћи до свих грађана Србије, имајући у виду медијски мрак и блокаду који владају?

- Не верујем да ће владајући режим успети баш све да сакрије од очију грађана Србије. Када смо у новембру имали велики страначки скуп у Београдској „Арени“, већина се дневних листова бавила анализама два звиждука упућених западним дипломатама. Али ми немамо избора и један од захтева који ћемо упутити режиму је да се испита поред убиства Панића и убиство Зорана Вујовића и осталих убијених и повређених грађана на улицама Београда.

Утисак је да странке владајуће коалиције желе да остану до краја мандата, до 2012. године, на власти, и да неће пристати на предлог опозиције о расписивању ванредних парламентарних избора.

- Не верујем у то. Већ су почели сукоби између три водеће странке владајуће коалиције, ДС, Г17 Плус и СПС-а. То је њима већ јасно. Према последњим истраживањима, рејтинг тих странака је опао и јасно им је куда тај брод иде. Биће све учесталији сукоби у том тројном пакту, а нарочито на релацији Тадић-Динкић-Дачић. Неки од њих би желели да тај тројни пакт издржи до лета, а неки до зиме. Али народ је жедан, жељан и гладан промена у Србији. Народ је схватио да сваки од њих тројице само води рачуна о позицији сопствене странке. Наш задатак је да победимо ту владајућу коалицију и наравно да нису тачне приче које се пласирају у јавности о евентуалним коалицијама СНС-а са ДС-ом или СПС-ом.

Према свим показатељима, како економским и социјалним, тако и оним везаним за очување државног интегритета и суверенитета, ова 2011. година почела је катастрофално. Сведоци смо бројних отпуштана радника, штрајкова, поскупљена, распродаја фирми, лутана званичног Београда без икакве стратегије... Како коментаришете владине најаве од краја прошле године, да је управо 2011. година излаз из кризе?

- Владајући режим је најављивао да ће 2011. година бити година опоравка, а као што видите није тако. Једино им преостаје да продају „Телеком“ и да проћердају оно мало што је остало од државног богатства. Сведоци смо, као што сте рекли, отпуштања радника, штрајкова, протеста, а такође нема ни нових инвестиција, и много тога другог. Зато је потребно донети закон о реституцији, закон о грађевинском земљишту и смањити државну администрацију, донети закон о јавним набавкама, урадити много тога да би се привукли инвеститори у Србији. Треба направити једнаке услове за све. Зашто би нама увек страни инвеститори имали предност у односу на домаће? Наравно да је сваки инвеститор добродошао у Србију. Плашим се да нико када види ову жабокречину у нашој земљи неће да улаже у Србији. Е, због свега тога је завладала паника код владајућег режима.

Да ли Ви као представник најјаче опозиционе странке видите потенцијал међу свим отпуштеним радницима, штрајкачима и протестантима за неку нову енергију која би у Србији довела до промена? Да ли ће управо отпуштени радници и незапослени грађани бити тај језичак на ваги који ће оборити ову власт на следећим изборима?

- Већина грађана Србије је незадовољна како живи. Неки од тих незадовољних грађана су за нас, а неки нису за СНС и њене коалиционе партнере. Наше је да победимо на изборима са нашим коалиционим партнерима, Новом Србијом и Покретом социјалиста, на челу са Велимиром Илићем и Александром Вулином, и свим другим странкама и организацијама и удружењима који нас буду подржали у борби против владајућег режима. Наш задатак је да допринесемо да се власт промени и да грађанима Србије донесемо неки нови бољи живот. Ако ми то не успемо, то ће урадити неко други. Сасвим је свеједно. Важно је да неко коначно суштински победи овај режим, после 11 година владавине ДОС-а у различитим облицима. Истовремено треба да се покаже да Србија може боље и другачије. Ако не урадимо праве ствари плашим се да смо онда сви изгубили.

Да ли се надате да ће доћи до једне шире опозиционе коалиције у борби против актуелног режима, тј. да ће тај опозициони удружени фронт предводити поред СНС-а и Демократска странка Србије (ДСС)?

- Мислим да је веома добар корак направљен у односима између СНС-а и ДСС-а после разговора два лидера поменутих странака, Томислава Николића и др Војислава Коштунице. После тог веома доброг разговора тензије између две странке су спласнуле

и потпуно је сада јасно људима из ДСС да ми у СНС никада нисмо нити покушавали нити сада желимо да нарушавамо територијални интегритет наше земље и да због тога рушимо Устав Србије. Ми разумемо неке њихове бојазни. Уверен сам да, када се спусте тензије, може да се разговара на један другачији начин и да је у будућности могуће склопити различите врсте споразума. Не морамо сада заједнички да делујемо, али можемо касније да сарађујемо по многим питањима. Ми смо одувек знали да од сукоба СНС и ДСС највише профитира владајућа Демократска странка. Уверен сам да исто то разумеју и у ДСС.

Пошто су владајућем режиму „пуна уста“ Европске уније и европских интеграција Србије, како гледате на последње критике на рачун званичног Београда од стране Брисела и бројних европских комисија и институција?

- Ваше питање ми је дало сјајан шлагворт. Десет година од режима слушамо приче о европским интеграцијама и тој њиховој борби против најјачих опозиционих странака које су против Европе, некада радикала, а данас напредњака. Режимске слуге су пуне речи да то раде због Европе и будућности наше државе. Када им ми из СНС кажемо да смо и ми за Европу, онда видите да им европске интеграције никада нису биле разлог да се боре против нас, већ нешто друго. То је жеља да остану на власти и да је једина њихова идеологија била њихов опстанак на власти и у режимским фотељама по сваку цену. То је једино и што их данас руководи. Људи у Србији не само да више неће да гутају ту њихову „европску“ причу, него не могу више то да трпе јер вређа њихову интелигенцију. Зато је рејтинг владајућих странака све нижи, а њихових опредељених бирача све мање. Други део целе те „европске“ приче је што званична Србија ради многе ствари које су директно против предлога ЕУ. То се догодило са реформом правосуђа, аграрном политиком, увођењем генетски модификоване хране... Што год је ЕУ тражила од Србије, режим је урадио супротно. Уместо да као држава будемо језгро здраве хране и да нам то буде основ и база развоја наше привреде, Србија увози генетски модификовану храну. Од реформе правосуђа направили су партијску реформу, па су случајеви „Кофер“ и „Колесар“ постали парадигма српског правосуђа. Све то говори колико сам у праву око оне прве ствари коју сам Вам рекао, да њима никада ни Европа, нити било шта друго није циљ, њихов циљ је само пуко остајање на власти.

Да ли имате утисак да је извештац Савета Европе Дик Марти саопштио јавности нешто што није урадио нико од чланова владајућег режима?

- Наша власт, када је у питању читава прича око Космета, Хашима Тачија и Мартијевог извештаја, није у стању да се снађе. Нису чак у стању ни да прате то. Дик Марти нас срамоти на такав начин да каже: „Али, људи, ја ништа нисам добио од српског тужилаштва и од српских државних органа!“ Чак и после извештаја Дика Мартија у којем се тешко оптужује албанско руководство на Космету за кријумчарење дроге, оружја и

људи, као и за трговину људским органима, наше власти нису у стању да ваљано реагују. Наша држава није била у стању да реагује ни када се доносила Резолуција Савета Европе. Мислим да је све то била једна велика шанса за Србију јер је говорила о нашој држави на један другачији начин и на другачији начин представљала стање ствари на нашој територији, а нарочито када је у питању јужна српска покрајина Косово и Метохија. Последњи догађаји су бацили једно ново светло на историјске догађаје у Србији, а ми као држава смо били некако изненађени начином презентовања Мартијевог извештаја. Пошто наши органи ни на који начин нису учествовали у састављању тог извештаја, умирао сам од смеха када сам чуо да је успех наше дипломатије како су се борили Вук Јеремић и Борис Тадић да победимо пред Међународним судом правде, а две године су нас обојица лагали да ћемо победити у том поступку. А све те године знали су како се гласа и да су државе те које дају глас и доносе одлуку. Исто тако су нам говорили како ћемо сигурно да победимо у УН, а онда су донели резолуцију у сарадњи са ЕУ, неповољну по српски народ. Пошто су све урадили супротно интересима нашег народа, онда је боље да више ништа ни не говоре, нити раде, ни Јеремић ни Тадић. А да не говоримо о њиховом „патриотском“ односу према Србима на Косову... Резултат њихове спољне политике је 0:3 и таквим резултатом нико нормалан не може да се поноси. Србима на Косову секу струју, телефон, одузимају регистарске таблице, а они ништа не решавају и нису ништа омогућили за Космет и српски народ који живи на тој територији. Сви нам се у региону смеју због спољне политике наше државе. Док се нама смеје Пурда и док нам у Београд стижу књиге о српским злочинима у Хрватској и БиХ, Србија представницима земаља у региону, уместо захтева да се испоруче ратни злочинци који су убијали Србе, поклања ЕКС ЈУ баладе. Актуелна власт није успела да заштити државу Србију ни по једном питању, ни социјалном, ни економском, политичком, националном, културном...

Можете ли још једном да разјасните нашим читаоцима разлог због чега се Ваша странка залаже за промену Устава Србије?

- Наше залагање за промену Устава је борба против политичких привилегија и једна од најважнијих ствари помоћу које можемо да доведемо до напретка Србије. Рећи ћу Вам у неколико реченица шта то тачно подразумева. Прво морамо да кренемо са смањењем броја народних посланика, а онда свега другог. Када смањимо број посланика, онда можемо да тражимо укидање државних секретара. Нећете веровати када Вам кажем да бројни државни секретари у Влади Србије имају своје телохранитеље, возаче, секретарице, шефове кабинета. Када би државне секретаре и њихове кабинете укинули, значајно би смањили трошкове наше државе и то за 15 милиона евра на годишњем нивоу. На ту цифру додајте око пет милиона евра уштеде због смањења броја посланика и то је већ око 20 милиона евра уштеде наше државе. После ћемо да кренемо на агенције, заводе и друге републичке органе, као што су разне дирекције, управни одбори, којих има ко зна колико. А иза тога идемо на Закон о изменама и допунама Закона о јавним набавкама. Наша намера је да тим законом спречимо даље пљачкање

народне имовине, корупцију и расипничко понашање власти. Закон је одмах примењив и затвара све рупе и корупционашке канале којим су се одливала велика средства и која праве заиста велики проблем у нормалном функционисању јавних финансија. СНС као и досад идентификујући жаришта српске економије израдила је један заиста конзистентан план јавних набавки конкретизован кроз институционално решење Закона о изменама и допунама Закона о јавним набавкама којим ће се спречити, према мишљењу независних тела и организација, да милијарду евра годишње у јавним набавкама исцури корупционашким каналима. Наиме, сви сте ви сведоци да нас власт уверава како покушава да порезима, односно повећавањем пореза на имовину и акцизама, надомести буџетске рупе и да су то нека добра решења. Ако упоредимо само нето ефекат тих мера, бар према речима министарке финансија Диане Драгутиновић, да ће и једна и друга донети по три милијарде нових динара у буџетској каси, дакле и повећање пореза на имовину и увођење акциза на цигарете, укупно шест милијарди или мање по овом актуелном курсу, је мање од 60 милиона евра новог новца у буџету Републике Србије. Дакле, не оно где се одлива милијарду евра и што одлази у приватне џепове и страначке рачуне странака на власти, него ће се тражити решење о повећању пореза и повећању акциза кршењем договора са неким међународним компанијама које су учествовале у приватизацији дуванске индустрије и наравно наметањем новог намета на терет грађана и пребацивањем тог терета кризе на рачун грађана. Када се све то уради, сигуран сам да би држава уштедела близу 500 милиона евра на годишњем нивоу. То је за Србију огроман новац. То је нама скоро пола новца што би власт желела да узме кроз продају „Телекома“. Или више од годишњег профита, најуспешнијег годишњег профита, као што је „Телеком“. Поред те уштеде радимо, једну психолошки важну ствар, а то је борба против политичких привилегија и онда ће грађани знати да нема повлашћених. Е, онда када уредимо нашу државу можемо да тражимо кредите и од Европе и од Јапана и других земаља, као и да тражимо приступне фондове. Када уложимо наш новац у производњу, који ћемо добити на начин на који сам рекао, онда можемо да извозимо наше производе и на европско, руско и друга тржишта. И тек тада може главна грана привреде да нам буде пољопривреда и да ако хоћемо извозимо јунак у Италију, међутим, треба да имамо три милиона више говеда него што имамо данас. Али ми захваљујући поступцима власти немамо новац да уложимо у привреду. Лагали су јавност да смо ми за локалне изборе у Аранђеловцу грађанима поклањали овце, а ми смо људима нудили могућност да у будућности као држава говоримо на који начин да обновимо сеоска домаћинства. Треба да развијемо производњу. Ми ове године у Србији имамо 1.150.000 грла свиња, а потражња је четири милиона свиња. То значи да ћемо увозити свиње из иностранства за сопствене потребе, а о извозу не смемо ни да размишљамо. Иначе, на сваки сат времена, сваког часа у Србији, 44 радника изгубе посао.

А владина обећања о новим радним местима?

- Обећали су нам 200.000 нових радних места, гарантовали посао људима који га већ

имају. Истовремено, сваког секунда смо задуженији за 74 евра, а куповна моћ само у 2010. години опала је за 25 одсто. Ми смо од 42 европске земље на 34 месту, по свим другим показатељима смо далеко иза тога. По примањима успели смо да дођемо на ниво испод Албаније која је доскора била земља коју смо само у ружним сновима помишљали, када је реч о економији, привреди или животу обичних људи. Оно што желимо и на шта желимо да укажемо посебну пажњу, то је да су све основне животне намирнице поскупеле, а да ми у производњи немамо чиме да се похвалимо. Поскупели су нам: шећер, уље, млеко, брашно, месо, а одређених производа више и нема у продавницама. Како да буде кад ми ове године имамо 700.000 хиљада говеда мање него прошле године, свега 35 одсто потребних за годишњу потрошњу свиња на територији Републике Србије. Сточни фонд нам је на нивоу из 1905. године. Како да имамо кад се у Србији готово не производи ништа, сем стварних и лажних афера, лажне правде коју режим сипа на сваком кораку. Ову власт интересује само новац и лоповлук.

А како гледате на владина саопштена како нам је војна индустрија друга по снази у Србији, са годишним профитом од неколико стотина милиона долара?

- Било би добро да је тако, али не верујем. Ја бих волео да имамо поново јаку Војску Србије и нашу војну индустрију као некада што смо имали. Мислим да ми не привлачимо довољно страних инвестиција и да нема довољно ни правне, политичке и економске сигурности. Навешћу вам више примера. Ми нисмо донели Закон о реституцији, ми немамо другачији Закон о грађевинском земљишту, људи неће да буду закупци, хоће да буду власници земљишта, дакле то су услови, смањење бирократије, смањење корупције, доношење нових закона да бисмо направили боље окружење за инвеститоре. Међутим, оно што је такође важно, не можемо да мењамо фискалне законе, нити услове привређивања у нашој земљи у складу са потребама нашег буџета. Дакле, ако смо се договорили са страним инвеститором нема мењања акциза, нема мењања пореза, свакако нема повећавања. Дакле, можете да смањујете, можете да им идете у корист, али ако ви то учините сваки пут кад имате мањак у буџету, онда ће сви странци да беже. Навешћу вам један пример, јапански амбасадор у Србији Тоши Цунозаки је организовао изванредан састанак са привредницима, био је присутан и министар економије Млађан Динкић и било је договорено да се направи већи уплив. Ја сам о томе разговарао у Јапану да се направи већи уплив јапанских инвеститора у нашу земљу. И ви онда три дана после тог састанка донесете одлуку да идете директно да уништавате „Јапан тобако“, једног од најуспешнијих инвеститора у нашој земљи, тиме што сте променили акцизе јер не знате како другачије, ништа вам не ради у земљи, нема производње, не знате како да попуните много рупа у буџету или оно мало цркавице које можете да исплатите, већ мењате пореско окружење, и онда инвеститори кажу: „Чекајте, о чему се овде ради, а што ми тамо да идемо кад нисмо сигурни ни шта ће бити сутра и прекосутра“. Е, то су ствари за које мислим да морају да се промене.

Шта ћете прво да урадите ако дођете на власт?

- Направићемо снажне и жустре промене, које се многим неће допасти, али без њих Србија нема шансе и могућности за опстанак. Најважније да идемо на хитне уштеде, о чему сам говорио на почетку разговара с Вама. Потом морамо да срежемо корупцију, смањимо државну администрацију и све оно непотребно у Србији и да направимо добре услове за долазак инвеститора. Да смањимо бирократију, корупцију, да би створили правну, економску и политичку сигурност. Примера ради, када неко хоће да инвестира у нашу земљу да може сву потребну документацију да прибави на једном месту, у једном државном органу, а не да иде на пет места код државних органа да би му одобрили инвестицију. Мора брже да се ради и да се гради. Нема чекања! Не могу људи више да живе са оваквим начином функционисања државних органа.

Како исправити режимске грешке које директно угрожавају територијални интегритет и државни суверенитет, по питању судбине Косова и Метохије, Статута Војводине, дешавана у Рашкој области, регионализације?

- Бојим се да никада нећемо моћи да исправимо све што је забрљала ова власт и да нађемо лака решења за све. Али, исто сам тако уверен да је спас у јачању наше економије, правног система и државних институција. Морамо да вратимо снагу државним институцијама да би постали поново озбиљна држава, а не држава са којом ће сви у региону и у свету да се спрдају. Када будемо имали државу, онда ћемо имати барем јак темељ.

А што се тиче спољне политике?

- Морамо да разговарамо са свима у свету. И са Русијом, и са ЕУ, САД, Кином, Јапаном и свим другима. Ако ме питате шта се догодило 1999. године, рећи ћу Вам јасно – НАТО агресија на Србију. А ако ме питате да ли треба ићи у Вашингтон и да сарађујемо са Америком, рећи ћу да треба. И то знате зашто? Због интереса. Знате чијих? Србије. И то не са стидом, него са поносом, јер морамо да водимо рачуна о интересима Србије. И што год да ми кажете о томе, знам да би и ви урадили исто што и ја, јер је и вама у „Печату“, као и мени, на првом месту интерес Србије. С друге стране наше могућности на Истоку су велике због добрих односа са Русијом и Кином. Нећемо да будемо неутрални када је економска сарадња у питању, него ћемо да сарађујемо са свима. Хоћемо све њихове инвестиције у Србији. После овога што сам Вам рекао, шта је Влада Србије урадила

„Јапан тобаку“, нико од јапанских инвеститора неће више хтети да дође у Србију. То себи озбиљна држава не сме да дозволи. Треба да видимо шта можемо да извеземо, а шта да увеземо у Србију. Када је неко близу власти, треба да води рачуна о Србији и о интересима наше државе и њених грађана. На рачун наше странке, на рачун Томе Николића и мене слушајте бројне примедбе. Многи нас критикују да нисмо добри и да не можемо да донесемо бољитак, али ипак и поред оних који су уз СНС и они који нас не воле дају нам подршку.

Зашто?

- Зато што сви они виде, и они који нас воле и они који нас мрзе, да СНС може нешто да промени у Србији и да смо ми једина снага око које може да се окупи опозициони блок да би нешто променио. Немамо медијску подршку, али имамо највећу популарност од свих политичких странака. То је зато што људе не можете да преварите, јер грађани препознају нормалност. Када грађанима поставите питање: „Ко ће нешто да промени у Србији, ако не могу напредњаци?“ Они ће на то најчешће одговорити: „Па, чекајте ипак је СНС нешто што је реално, што може да донесе неке промене и то не против Србије, него за Србију“. Е, то је главни разлог зашто нам народ верује и зашто имамо највећу подршку. Ми никада нећемо лагати народ и када будемо доносили тешке одлуке говорићемо искрено. И најбоља дела и тешке одлуке делићемо са народом, а историја ће показати резултате и нечије владавине и нечијег опозиционог деловања. Са народом се може само искрено.

Каква је перспектива младих у Србији с једне стране, а с друге стране пензионера који једва састављају крај са крајем?

- Мислим да наш највећи проблем представља бесперспективност за младе људе. Зато што они немају где да се запосле. Када будемо правили нови попис становништва, видећете колико је младих људи отишло из Србије. Пензионери не могу да живе лакше све док нема производње. Нема ничега у држави што би створило вишак вредности да би могле пензије да се исплаћују. Скоро сви у Србији живе тешко и зато морамо прво да обновимо привреду. Ако то не урадимо можемо да ставимо катанац и завршимо са целом причом.

Аутор: Угљеша Мрдић

(Печат)